

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 23 juni 2009 in zaak nr. 09/21396 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juni 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juni 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juli 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 2 februari 2005 is de vreemdeling ongewenst verklaard. Bij besluit van 16 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de op 2 augustus 2005 door de vreemdeling ingediende aanvraag tot opheffing van deze ongewenstverklaring afgewezen. Bij uitspraak van 8 mei 2009 heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, het tegen de in bezwaar gehandhaafde afwijzing door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dit besluit vernietigd. Tevens heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank de voorlopige voorziening getroffen dat de vreemdeling niet zal worden uitgezet tot vier weken nadat de staatssecretaris (opnieuw) op het bezwaar zal hebben beslist. Tegen deze uitspraak, voor zover daarin het beroep gegrond is verklaard, heeft de staatssecretaris hoger beroep ingesteld bij de Afdeling. Voorts heeft de voorzitter van de Afdeling bij uitspraak van 23 juni 2009 in zaak nr. 200904231/2 (www.raadvanstate.nl) de voorlopige voorziening getroffen dat de staatssecretaris geen nieuw besluit op het gemaakte bezwaar hoeft te nemen voordat de Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

2.2. De staatssecretaris klaagt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris zich, gegeven de bij uitspraak van 8 mei 2009 getroffen voorlopige voorziening, in beginsel had dienen te onthouden van inbewaringstelling van de vreemdeling, aangezien deze tot gevolg heeft dat de vreemdeling van zijn vrijheid wordt beroofd in een situatie waarin hij juist nadrukkelijk in de gelegenheid is gesteld hier te lande de behandeling van zijn bezwaar af te wachten. Tevens klaagt de staatssecretaris over de aan die overweging verbonden conclusie dat – nu gesteld, noch gebleken is dat sprake is van zodanig bijzondere omstandigheden dat grond bestaat voor een andersluidend oordeel, en voorts onduidelijk is op welke termijn uitspraak zal worden gedaan op het tegen

voormelde uitspraak van 8 mei 2009 ingestelde hoger beroep – de staatssecretaris in redelijkheid geen gebruik heeft kunnen maken van zijn bevoegdheid de vreemdeling in bewaring te stellen, hetgeen de maatregel van meet af aan onrechtmatig maakt.

Daartoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat – zakelijk weergegeven – de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd de maatregel kunnen dragen, zodat het belang van de staatssecretaris bij de inbewaringstelling voldoende zwaarwegend moet worden geacht om de maatregel te rechtvaardigen. Daarbij wordt met name gewezen op de ongewenstverklaring van de vreemdeling, op de strafrechtelijke detentie waarin hij voorafgaand aan de vreemdelingenrechtelijke inbewaringstelling verbleef en op de door hem afgelegde uitdrukkelijke verklaringen niet te zullen meewerken aan zijn uitzetting. Dat de voorzieningenrechter heeft verboden de vreemdeling uit te zetten tot vier weken nadat (opnieuw) op het bezwaar is beslist maakt dat niet anders, nu dat slechts een tijdelijke uitzettingsbelemmering oplevert. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn ontbreekt. Nu de vreemdeling nog maar kort in bewaring verbleef, dient, anders dan de rechtbank heeft overwogen, het belang van de staatssecretaris bij (het voortduren van) de inbewaringstelling, gelet op de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, zwaarder te wegen dan het belang van de vreemdeling bij zijn invrijheidsstelling, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 december 2004 in zaak nr. 200409206/1; JV 2005/68), staat een uitspraak van de voorzieningenrechter als gevolg waarvan uitzetting tijdelijk niet aan de orde is, op zichzelf niet in de weg aan de rechtmatigheid van de bewaring. Weliswaar brengt, toegespitst op de onderhavige zaak, de uitspraak van 8 mei 2009 enig uitstel met zich, doch deze ontnam ten tijde van het besluit van 12 juni 2009 niet het zicht op uitzetting, nu geen aanknopingspunten bestaan voor het oordeel dat niet binnen afzienbare tijd op het hoger beroep tegen die uitspraak, voor zover daarin het beroep van de vreemdeling gegrond is verklaard, zal worden beslist.

2.2.2. De staatssecretaris klaagt terecht dat de rechtbank de ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 te verrichten beoordeling of de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is niet ten nadele van de staatssecretaris heeft kunnen laten uitvallen. Gelet op onder meer de criminele antecedenten van de vreemdeling alsmede zijn weigering om medewerking te verlenen aan zijn uitzetting, en nu de vreemdeling op het moment van die beoordeling nog maar kort in bewaring verbleef, heeft de rechtbank aldus niet onderkend dat het belang bij (het voortduren van) de inbewaringstelling zwaarder dient te wegen dan het belang van de vreemdeling bij de opheffing daarvan.

De grief slaagt.

2.3. Grief 2 mist zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling ten aanzien van het beroep van de vreemdeling, voor zover daarop na hetgeen hiervoor is overwogen nog moet worden beslist, als volgt.

2.5. De vreemdeling heeft de aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegde gronden dat hij ongewenst is verklaard en niet beschikt over een vaste woon- en verblijfsplaats bestreden.

2.5.1. Niet in geschil is dat de vreemdeling bij besluit van 2 februari 2005 ongewenst is verklaard. Hoewel thans een procedure loopt waarin de afwijzing van de aanvraag deze ongewenstverklaring op te heffen onderwerp van geschil is, is de ongewenstverklaring op dit moment niet ingetrokken of opgeheven. Voorts staat de vreemdeling niet ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens en heeft hij ook niet anderszins aangetoond over een vaste woon- en verblijfplaats te beschikken. De enkele stelling dat hij bij zijn partner woont, wat daar overigens ook van zij, is daartoe onvoldoende. Anders dan de vreemdeling betoogt, heeft de staatssecretaris deze gronden derhalve aan de bewaring ten grondslag mogen leggen.

2.6. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 12 juni 2009 dient alsnog ongegrond te worden verklaard. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 23 juni 2009 in zaak nr. 09/21396;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. D. van Leeuwen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

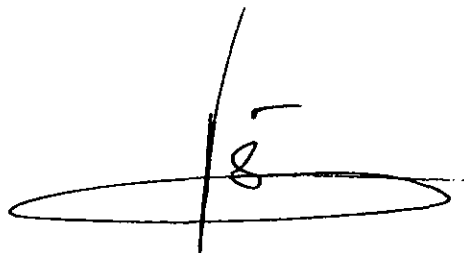
w.g. Van Leeuwen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 augustus 2009

373-562.

Verzonden: 27 augustus 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 8300
3508RH UTRECHT

• Utrecht

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 9 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door BJW. van Wijngaarden
Telefoon 030-6591400
Fax 030-6591287
V-nummer / Zaak / Zaak - 18/04/2009
Datum 12/06/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Eduard William van Wijngaarden, Inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternam :
Voorna(m)(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Iran
Nationaliteit(en) : Iraanse
Geslacht : mannelijk

9909 128015	
12 JUN 2009	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- onvoldoende middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht
Datum : 12/08/2009
Tijd : 09:30 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
E.W. van Wijngaarden

Handtekening

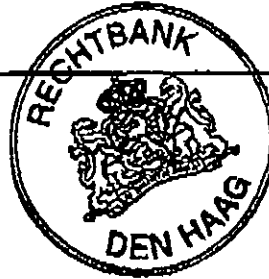
Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 09/21396 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 23 juni 2009

inzake

, geboren op , van gestelde Iraanse nationaliteit,
eiser, verblijvende op het Detentieplatform te Zaandam,
gemachtigde: mr. H.S.K. Jap-A-Joe, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.H. Straatman, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 12 juni 2009 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hiertegen op 12 juni 2009 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 22 juni 2009. Eiser is verschenen en werd bijgestaan door mr. R. Veerkamp, kantoorgenoot en waarnemer van zijn gemachtigde. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft daartoe het volgende aangevoerd. Deze rechtbank heeft bij uitspraak 8 mei 2009 (AWB 08/31993 en AWB 08/31995) het beroep van eiser tegen de weigering van verweerder om eisers ongewenstverklaring op te heffen gegrond verklaard; tevens heeft de voorzieningenrechter de voorlopige voorziening getroffen dat eiser niet uitgezet mag worden tot vier weken nadat verweerder opnieuw een beschikking op het bezwaar van eiser heeft genomen. Verweerder had eiser gelet op deze uitspraak niet in bewaring mogen stellen. Voorts heeft eiser de gronden 'heeft geen vaste woon- en verblijfplaats' en 'is ongewenst verklaard' betwist.

zaaknummer: AWB 09/21396 VRONTN

blad 2

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Verweerder heeft daarbij aangevoerd dat eiser ongewenst verklaard is en er sprake is van zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Niet gesteld is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring niet in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

2.5 Over de gronden van bewaring overweegt de rechtbank als volgt. Bij voornoemde uitspraak van 8 mei 2009 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats het beroep van eiser gegrond verklaard en heeft zij het besluit op bezwaar in zake de weigering eisers ongewenstverklaring op te heffen vernietigd. De rechtbank stelt vast dat eisers ongewenstverklaring dus nog onverkort van kracht is. Verweerder heeft deze omstandigheid dan ook aan de inbewaringstelling ten grondslag kunnen leggen. Voorts stelt de rechtbank vast dat eiser weliswaar heeft betwist dat hij niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats, maar dat hij de gronden dat hij niet beschikt over een geldig identiteitspapier, veroordeeld is ter zake van een misdrijf, eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven, onvoldoende middelen van bestaan heeft, zich niet aangemeld heeft bij de korpschef en zich niet gehonden heeft aan zijn vertrektermijn, niet heeft betwist. De rechtbank is van oordeel dat deze gronden voldoende zijn om de maatregel van bewaring te dragen.

2.6 Tussen partijen is in geschil of verweerder bij afweging van alle daarbij betrokken belangen - in het bijzonder gelet op de hiervoor genoemde uitspraak van deze rechtbank en voorzieningenrechter van 8 mei 2009 - in redelijkheid had moeten afzien van de inbewaringstelling van eiser. De rechtbank stelt vast dat de voorzieningenrechter heeft bepaald dat eiser niet mag worden uitgezet tot vier weken nadat verweerder opnieuw op eisers bezwaar zal hebben beslist. In het geval dat een dergelijke voorziening is getroffen dient verweerder naar het oordeel van de rechtbank in beginsel af te zien van toepassing van de bewaringsmaatregel, nu deze tot gevolg heeft dat eiser van zijn vrijheid wordt beroofd in een situatie waarin hij juist uitdrukkelijk in de gelegenheid is gesteld hier te lande de behandeling van zijn bezwaar af te wachten. De rechtbank is niet gebleken, en door verweerder is ook niet gesteld, dat sprake is van zodanig bijzondere omstandigheden dat in dit geval anders dient te worden geoordeeld. Daarbij neemt de rechtbank nog in aanmerking dat verweerder hoger beroep heeft ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank van 8 mei 2009 en onduidelijk is op welke termijn op dit beroep uitspraak zal worden gedaan. Voor zover verweerder van mening is, zoals hij ter zitting heeft gesteld, dat de voorzieningenrechter een (op onderdelen) onjuiste voorlopige voorziening heeft getroffen, ligt het op zijn weg om desgewenst de voorzieningenrechter te verzoeken deze onder toepassing van artikel 8:87, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op te heffen of te wijzigen.

2.7 De rechtbank concludeert dat verweerder in redelijkheid geen gebruik heeft kunnen maken van zijn bevoegdheid eiser in bewaring te stellen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de bewaring van meet af onrechtmatig is.

2.8 Het beroep is gegrond. De rechtbank beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 23 juni 2009.

2.9 Ingevolge artikel 106 Vw kan de rechtbank, indien zij de opheffing van de maatregel van bewaring beveelt, dan wel de bewaring reeds voor de behandeling van het verzoek om

zaaknummer: AWB 09/21396 VRONTN

blad 3

opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan eiser een schadevergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.10 De rechtbank acht voldoende gronden aanwezig om een schadevergoeding toe te kennen voor elf dagen onrechtmatige bewaring ten bedrage van 3 x € 105,- (verblijf politiecel) + 8 x € 80,- (verblijf in een huis van bewaring), in totaal € 955,-.

2.11 De rechtbank ziet in dit geval tevens aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,- en wegingsfactor 1).

2.12 Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling van dit bedrag ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb te geschieden aan de griffier.

zaaknummer: AWB 09/21396 VRONTN

blad 4

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang 23 juni 2009;

wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan eiser een schadevergoeding toe ten bedrage van € 955,- ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten dient te vergoeden aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht.

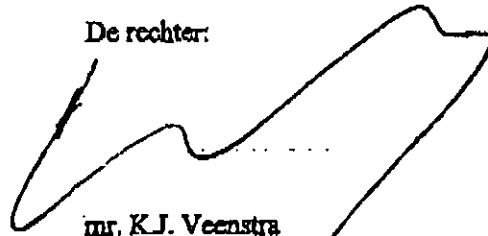
Aldus vastgesteld door mr. K.J. Veenstra en in het openbaar uitgesproken op 23 juni 2009.

De griffier:

mr. D.E.S. Tomeij

De rechter:

mr. K.J. Veenstra

Voornoemd lid beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 955,- (zegge: negenhonderdvijfenvijftig euro).

Aldus vastgesteld op 23 juni 2009 door mr. K.J. Veenstra.

De rechter:

mr. K.J. Veenstra

afschrift verzonden op:

23 JUN 2009

zaaknummer: AWB 09/21396 VRONTN

blad 5

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

De uitspraak van de rechtbank is bindend tussen partijen. Die binding heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de rechtbank waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 1 JUL 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te Den Haag,
appellant,
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departement

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht
van 23 juni 2009
met kenmerk Awb 09/21396

Inzake:

met kenmerk 9909.18.8015
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: Mr. H.S.K. Jap-A-Joe
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

A. van de Burgt
Tel: 038- 888 65 22
Fax : 038 - 888 6181

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 23 juni 2009, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 09/21396 VRONTN (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 12 juni 2009 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, het verzoek om schadevergoeding toe te kennen heeft toegewezen en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 12 juni 2009 heeft de Staatssecretaris aan de vreemdeling Korosh Pasaci Majdi, hierna verweerder, een maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder op 12 juni 2009 ingestelde beroep tegen de oplegging van de maatregel van bewaring gegrond verklaard.
- 2.3 Op 23 juni 2009 is de maatregel van bewaring opgeheven, zoals door de rechtbank is bevolen (*productie 2*).
- 2.4 Bij besluit van 7 augustus 2008 heeft de Staatssecretaris het bezwaar van verweerder tegen het besluit van 16 mei 2006 (afwijzing aanvraag om opheffing van de ongewenstverklaring) ongegrond verklaard.
- 2.5 Verweerder heeft op 3 september 2008 tegen het besluit van 7 augustus 2008 beroep ingesteld en tevens op die dag verzocht om een voorlopige voorziening.
- 2.6 De voorzieningenrechter heeft bij uitspraak van 8 mei 2009 het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd, en de voorlopige voorziening toegewezen (*productie 3*).
- 2.7 De Staatssecretaris heeft tegen de uitspraak van 8 mei 2009, waarbij het beroep gegrond verklaard is, op 11 juni 2009 hoger beroep ingesteld en tevens verzocht om een voorlopige voorziening.
- 2.8 Bij uitspraak van 23 juni 2009 heeft uw Afdeling de voorlopige voorziening toegewezen (nr. 200904231/2).

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 12 juni 2009 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in de rechtsoverweging 2.6 tot en met 2.8 van de bestreden uitspraak:

"Tussen partijen is in geschil of verweerder bij afweging van alle daarbij betrokken belangen – in het bijzonder gelet op de hiervoor genoemde uitspraak van deze rechtbank en voorzieningenrechter van 8 mei 2009 – in redelijkheid had moeten afzien van de inbewaringstelling van eiser. De rechtbank stelt vast dat de voorzieningenrechter heeft bepaald dat eiser niet mag worden uitgezet tot vier weken nadat verweerder opnieuw op eisers bezwaar zal hebben beslist. In het geval dat een dergelijke voorziening is getroffen dient verweerder naar het oordeel van de rechtbank in beginsel af te zien van toepassing van de bewaringsmaatregel, nu deze tot gevolg heeft dat eiser van zijn vrijheid wordt beroofd in een situatie waarin hij juist uitdrukkelijk in de gelegenheid is gesteld hier te lande de behandeling van zijn bezwaar af te wachten. De rechtbank is niet gebleken, en door verweerder is ook niet gesteld, dat sprake is van zodanig bijzondere omstandigheden dat in dit geval anders dient te worden geoordeeld. Daarbij neem de rechtbank nog in aanmerking dat verweerder hoger beroep heeft ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank van 8 mei 2009 en onduidelijk is op welke termijn op dit beroep uitspraak zal worden gedaan.

De rechtbank concludeert dat verweerder in redelijkheid geen gebruik heeft kunnen maken van zijn bevoegdheid eiser in bewaring te stellen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de bewaring van meet af onrechtmatig is.

Het beroep is gegrond. De rechtbank beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 23 juni 2009."

Toelichting op de eerste grief:

- 3.3 De Staatssecretaris merkt in de eerste plaats op dat de rechtbank in r.o. 2.5 van oordeel is dat de genoemde gronden de inbewaringstelling kunnen dragen. Om deze reden heeft de Staatssecretaris van meet af aan meer dan voldoende belang bij de inbewaringstelling van verweerder. Hierbij dient niet onvermeld te blijven dat verweerder ongewenst verklaard is en voorafgaande aan zijn inbewaringstelling gedurende ongeveer twee maanden in strafrechtelijk detentie verbleef. Bovendien heeft verweerder uitdrukkelijk te kennen gegeven dat hij niet zal meewerken aan zijn uitzetting.
- Het gegeven dat de voorzieningenrechter bij uitspraak van 8 mei 2009 verboden heeft om verweerder uit te zetten totdat op het bezwaar beslist is, maakt dit niet anders, temeer nu de Staatssecretaris tegen die uitspraak (wat het beroep betreft) hoger heeft ingediend en verzocht heeft om een voorlopige voorziening bij uw Afdeling. De voorlopige voorziening is, zoals u bekend zal zijn, op 23 juni 2009 toegewezen.
- Nu de uitspraak van de voorzieningenrechter van 8 mei 2009 slechts een tijdelijke uitzettingsbelemmering met zich mee brengt van enkele weken, waarbij onzeker is of er daarna nog sprake is van een uitzettingsbelemmering, kan niet worden gezegd dat zicht op uitzetting binnen redelijke termijn onthreekt.
- Nu verweerder nog maar kort in bewaring verbleef, had het belang van de Staatssecretaris om de vreemdeling in bewaring te houden zwaarder dienen te wegen dan het belang van verweerder. De omstandigheden dat verweerder meerdere malen wegens strafbare feiten is veroordeeld en hij voorafgaand aan zijn inbewaringstelling nog een straf uitzat, zijn voldoende zwaarwegend om het belang van de Staatssecretaris te staven.
- De rechtbank heeft dit miskend.

Grief 2:

- 3.4 Vervolgens overweegt de rechtbank ten onrechte in de rechtsoverweging 2.9 tot en met 2.12 van de bestreden uitspraak:

"Ingevolge artikel 106 Vw kan de rechtbank, indien zij de opheffing van de maatregel van bewaring beveelt, dan wel de bewaring reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan eiser een schadevergoeding ten laste van de Staat toekennen.

De rechtbank acht voldoende gronden aanwezig om een schadevergoeding toe te kennen voor elf dagen onrechtmatige bewaring ten bedrage van 3 x € 105,- (verblijf politieel) + 8 x € 80,- (verblijf in een huis van bewaring), in totaal € 955,-.

De rechtbank ziet in dit geval tevens aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,- en wegingsfactor 1).

Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling van dit bedrag ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb te geschieden aan de griffier."

Toelichting op de grief 2:

- 3.5 De tweede grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient beoordeeld te worden in het licht van de eerste grief.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 30 juni 2009

Gemachtigde,

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE
Telefoon : 038 - 888 6522
Telefax : 038 - 888 6181